

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

mitis de Dasle, annitente Philippo Colonensi archiepi-
scopo, cuius erat neptis, fratris videlicet filia. Cūq; Adol-
phus præualuisset in Holsatia, eiecit omnes, qui Henrici
ducis tempore senserant contra ipsum: quæ fuit origo
multorum in reliquum tempus laborū, & alterius tum
electionis: Eiecerat enim iam nunc Marcadum præfe-
ctum Holsatorū, virum potentem: pro quo substituit Si-
ticum, non aqua virtute præstantem, Emeconem quoq;
virum strenuum abegit cum nonnullis alijs militaribus
viris. Illi sparsi per exilia, alijs apud regem Daniæ, alijs
apud comitem de Raceburgo, alijs apud ducem Sleswici
sese continuere. Interē Bernhardus dux in Erteneborg
euocauit omnes suæ ditionis nobiles ac militares, atque
sacramenta ab illis accipiens, reddidit vnicuq; suo iure
beneficium, hoc est, feudum, vt nunc vocant, quod an-
tè tenuere. Venere impigrè de Dannēberge, de Luchow,
de Zwerino comites: Expectabatur Adolphus, nec ve-
nit, forsan arbitratus, se beneficium ab Imperatore sine
medio recognoscere. Sed orta est indè simultas inter du-
cem & comitem serpens occultè. Dux autem demolitus
arcem Erteneborg, nouam molitur in altera Albisripa
in Louenborg, loco, vt putabat, munitione: traductis la-
pidibus per amnem prioris demolitæ munitionis. Ciues
Lubicenses questi apud Imperatorem itineris & traie-
ctus difficultatem, obtinuere, vt Imperatoris interposito
decreto, iuberetur, in solito loco traiectum relinquere:
& permanxit ille in Erteneborg usque in hodiernum
diem.

CAPVT XLV.

DVx autem Saxoniæ Bernhardus, iam pleno vide-
batur iure dominari prouincie: Quo factum est,
vt nouis censibus & impositionibus in subditos constitu-

Ff 3

tis,

ris, principatum suū faceret odiosum. Augebant animos illi fratres, Otto marchio Brandenburgēsis, Sisridus archiepiscopus Bremensis: Et nihilominus ditionis sue exilitas, ad principatum maiora deposcebat præsidia. Remanserat enim Henrico maior Saxoniæ pars, quæ illum materna successione contigerat. Omnis nunc ducatus Brunswicensis, Gottingensis, & Embicensis, qui nunc dicitur Transsyluanus. Nam & Bremensis archiepiscopus, nunc fratri accedens Bernhardo, Thietmaria comitatū Adolpho ademptū, fratri duci subiçere conabatur: Mirum, cur non pro sua illum ecclesia defensaret, cui ex Hartwici præcessoris sui permutatione, quod supra in Metropoli diximus, prouenisset. Sed effrenis populus creditur ecclesiam cōtempſisse: nec potuit ecclesia facile Thietmariam tueri: quæ etiam tūc, ut prædiximus, Stadensem comitatū amisit. Adolphus autē tum Thietmariam pro sua defensauit, tam archiepiscopo, q̄ ducis armis opponens. Erat tū annus octuagésimus quartus, cùm Imperator Erphordie mirabiliter supra latrinā periclitaretur in conuentu fratrum diui Petri, vix haren ad cancellos fenestræ ferratos: cùm interim sublapsis trabibus, multiitudinē tantam hominū non ferentibus, quidam ex nobilibus in ipsis sordibus mergeretur. in quibus Henricus de Zwarteborg comes, qui exitū supræagiū quoddam fecerat in prouerbio: Si, inquit, hoc fecero, mergar in latrina. Dux interim Bernhardus iam non modò plebem, sed ipsam in se cōcitabat nobilitatē: Nam comiti Adolpho Todeslo, Ratekow, & iura, quæ illi Lubice cōstituerat Imperator, subducere moliebatur, cùm Imperio reliquū seruāset: Inanē se ferre principatum querebatur, si alij de fructibus impinguentur. Idem in comites, Zwerinensem & Raceburgensem, molitur: Iunctū

Iunctis perinde viribus comites memorati hostilia duci nunciārunt: quod prior ille sua cuique auferre moliretur. Arcem nouam Louenborg adoriantur obsidentes, oppugnant, & multo tandem labore expugnant, die etiamque solo equārunt. Ille vbi se armis vindicare non poterat, Imperatori defert querimoniam. Interim comites, quas duci fidiores rentur aggressi, perturbant munitiones. Arcem Ilow in Wandalia Magnopolenſi capiunt: matrem Nicloti, qui ðverſlai ab Henrico perempti filius erat, ejiciunt. Niclotus ad Ottonem marchionem profugit, de qua arce Hauelberge multas fecit hostibus eruptiones & incursionses. Conflatum inde est bellum intra Wandalię, cum studijs partium principes ipsi inter se gladios stringerent: Nam Rugianorum dominus, Nicloti, Buglaus Pomeranorum dux firmabat partes Buruwini, & perinde comitum memoratorum. Huius autem belli exitum, quia in Wandalia scripsimus, inde petat qui nōſſe volet.

C A P V T X L V I.

Imperator per ea tempora insignem fecit conuentum Moguntiae, in quo Henricum filium suum regem declaratum, auratum fecit militem, torque donata: Ibi confirmatum est matrimonium inter eundem Henricum & Constantiam, quae filia erat unica regis Neapolitani, monialis: (sola enim stirpis regiae supererat) Dispar etas nubentium, cum pater Imperator regnum Italie magnificaret. Hic autem conuentus tanto apparatu est instructus, tanto sumptu peractus, ut angusta conuentui ciuitas videretur aduenarum. Imperator extra muros amplissimam iufit erigi domum, liberioris aeris gratia, ibique cu- riam suam honestauit. Ipso die processionis maxima

Ff 4 in